

[Handelsministeren.]

det vil blive vanskeligt at give Regler for dens Administration, og det er jo ogsaa nu fra alle Sider erkendt, at man maa lade dette Spørgsmaal ligge. Forhaabentlig er vi nu ude over Bankkrakkenes Tid, saaledes at der ikke, i de nærmest kommende Aar i hvert Fald, skulde være nogen Nødvendighed for en saadan Bankkrisefond. Til Gengæld maa vi saa konsolidere Bankerne mest muligt, paalægge dem at skaffe den størst mulige Fond af Reserver og give dem Regler at virke efter, saa de ikke fristes til at komme ud i Engagementer, der sætter Bankens egen Kapital og Sparernes Penge med over Styr.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gjorde nogle Bemærkninger om Uoverensstemmelserne mellem Forslag til Lov om Aktieselskaber og det her foreliggende Forslag til Lov om Banker. Hertil skal jeg sige, at Aktieselskabslovforslaget er fremsat, ffinden Banklovforslaget var endeligt udarbejdet, og derfor har man ikke kunnet indsætte Bestemmelser i Aktieselskabslovforslaget om, at denne eller hin Bestemmelse ikke havde Gyldighed for Bankaktieselskaber. Man maa jo ikke glemme, at Aktieselskabsloven skal være en Art Grundlov for Aktieselskaber i al Almindelighed, men dertil kommer saa selve Bankloven, der indeholder særlige Bestemmelser for Bankaktieselskaberne. Det er jo klart, at de Aktieselskabsbestemmelser, der findes i Bankloven, maa være gældende for Bankerne, og de kan ikke sættes i noget Modsætningsforhold til Bestemmelserne i Aktieselskabsloven. Men det kan være rimeligt og rigtigt i den almindelige Aktieselskabslov at indsætte Bestemmelser om, at denne eller hin Paragraf ikke gælder overfor Bankaktieselskaber, da der for disse findes særlige Bestemmelser i Bankloven.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven ankede over, at der ikke i Lovforslaget findes en Bestemmelse om Bankinspektørens Løn, saaledes som der findes i den glædende Banklov, i hvilken det er fastsat, at Bankinspektøren skal have en Løn af 18 000 Kr. Meget rigtigt sagde det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, at Bankinspektøren har faaet denne betydelige Løn, fordi han skal være i enhver Henseende fri og uafhængig og ikke engageret paa anden Maade; man vilde gennem Fastsættelse af hans Løn til 18 000 Kr. accentuere, at han ikke skulde befatte sig med andet end dette: at inspicere Bankerne. Jeg skal hertil sige, at alt dette er rigtigt, men Bestemmelsen hører ikke mere hjemme i Bankloven, Bankinspektørens Løn maa som andre Embedsmænds Løn

fastsættes paa Normeringsloven. Det har ikke været min Hensigt paa nogen som helst Maade at ændre Bankinspektørens Løn eller hans Stilling i det hele taget. Jeg er i høj Grad interesseret i, at han er en i alle Forhold fri og uafhængig Mand.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vilde have, at Bankinspektionens Udgifter skulde specificeres, saaledes at man havde fuld Klarhed over, hvad de Penge, der indbetales af Bankerne — det er jo Bankerne, der skal betale, hvad Bankinspektionen koster —, bliver brugt til. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending derimod. Selvfølgelig er Bankinspektøren pligtig at specificere overfor Regeringen og eventuelt ogsaa overfor Rigsdagen, hvad Pengene gaar til; det er noget, som vi sikkert nok let kan blive enige om.

Om § 22 sagde det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, at den havde en knudret Form. Det er denne Paragraf, som Nationalbankdirektør Green har gjort Indvending imod; fordi den berører Forholdet til Nationalbanken, og om denne Paragraf sagde det ærede Medlem, at den havde en knudret Form og burde have en bedre Affattelse, og han føjede til, at da der var Enighed mellem mig som Minister og Nationalbanken om, at Oktrojen, som hele Nationalbankens Virksomhed gaar efter, er en Kontrakt mellem Staten og Bankaktieselskabet, en Kontrakt, der skulde holdes, saa maatte det være forholdsvis let at naa til Enighed om, hvordan Bestemmelsen i denne Paragraf skal være. Ja, det er jeg nu ikke saa helt sikker paa. De gjorde Erfaringer gennem Aarene tyder ikke paa, at det er saa let at komme til denne Enighed med Nationalbanken, naar vi endelig skal til at tage Bestemmelse om det, der her er Tale om. Jeg maa derfor indtil videre fastholde, hvis ikke noget, som jeg finder bedre, kan sættes i Stedet, at det, der er foreslaaet her, er det rigtige. Om man kan give Meningen et klarere Udtryk, er en Sag for sig; at man forsøger paa det, skal jeg ikke gøre Indvendinger imod, men jeg vil hævde, at Nationalbanken fornuftigvis ikke kan stille sig eller blive stillet paa det Standpunkt, at den ene af alle Banker her i Landet er udenfor enhver Art af Kontrol. Det er urimeligt at ville hævde dette, men selvfølgelig maa Kontrollen overfor Nationalbanken lempes paa visse Maader. Man kan ikke henvise til, at der af Regeringen er delegeret Nationalbanken en Bankkommissær, i Øjeblikket Handelsministeren, thi det er klart, at Bankkommissæren ikke kan føre nogen effektiv Kontrol med